

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie z odwołania M.P.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z [...] r.

w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągnącego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 18 czerwca 2025 r.,

wniosku pełnomocnika M.P. – adw. M.P. - o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Pawła Czubika wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie I NKRS 8/24

na podstawie art. 29 § 10 i § 11 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2024.622 tj. z 2024.04.23)

postanawia:

- 1. wniosek odrzucić;**
- 2. o treści postanowienia powiadomić Okręgową Radę Adwokacką w C.**

UZASADNIENIE

W dniu 9 września 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek adw. M.P. - pełnomocnika M.P. - o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez sędziego Sądu Najwyższego Pawła Czubika w związku z prowadzoną przed Sądem Najwyższym, Izbą Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, sprawą w przedmiocie odwołania od uchwały Krajowej Rady

Sądownictwa z [...] 2024 r., nr [...], w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągnącego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że prof. dr hab. Paweł Czubik powołany został na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Podniósł w związku z tym swoje „wątpliwości dotyczące uwarunkowań instytucjonalno-ustrojowych” i zakwestionował niezawisłość m.in. tego sędziego powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA 1-4110-1/20, także na uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r., sygn. I KZP 2/22 oraz wyroki Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 22 lipca 2021 r., *Reczkowicz przeciwko Polsce*, 43447/19 oraz z 3 lutego 2022 r. w sprawie Advance Pharma Sp. z o.o. przeciwko Polsce.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2024.622 tj. z 2024.04.23 – zw. dalej uSN) dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy (tzw. test niezawisłości i bezstronności sędziego). Artykuł 29 § 9 uSN stanowi, że wniosek inicjujący test niezawisłości i bezstronności sędziego powinien – pod rygorem jego odrzucenia bez wezwania do usunięcia braków formalnych (art. 29 § 10 uSN) – czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5 (pkt 1) oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie (pkt 2).

W założeniu ustawodawcy wniosek ma zmierzać do stwierdzenia niespełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów (naruszenia standardu) niezawisłości i bezstronności w konkretnej sprawie, powinien zatem wskazywać okoliczności, do których odwołuje się art. 29 § 5 uSN tj.:

1. towarzyszące powołaniu danego sędziego Sądu Najwyższego,
2. dotyczące jego postępowania po powołaniu, które mogą wywoływać uzasadnione wątpliwości co do spełnienia przezeń wymagań niezawisłości i bezstronności,
3. świadczące o tym, że tak ujęty deficyt niezawisłości bezstronności, może oddziaływać na wynik konkretnej sprawy, z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Brak któregokolwiek z tych trzech elementów musi skutkować uznaniem, że wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 29 § 9 uSN.

Wbrew wskazanym wymogom, wnioskodawca nie wykazał żadnych konkretnych okoliczności towarzyszących powołaniu SSN Pawła Czubika na urząd sędziego Sądu Najwyższego ani okoliczności dotyczących jego postępowania po powołaniu, które wypełniałyby ustawowe przesłanki z art. 29 § 9 uSN. Uzasadnienie przedmiotowego wniosku sprowadza się jedynie do polemiki z przyjętymi w obecnym ustawodawstwie rozwiązaniami systemowymi odnośnie do kształtu Krajowej Rady Sądownictwa. Polemika ta nie może być uznana za spełniającą warunki z art. 29 § 5 uSN, które w zamiarze ustawodawcy muszą odnosić się do zindywidualizowanego sędziego, mającego orzekać w konkretnej sprawie.

Wniosek nie zawiera także żadnych dowodów, o których mowa w art. 29 § 5 uSN. Powołanie się natomiast wnioskodawcy na okoliczności subiektywnie postrzegane a mające mieć wyraz w określonych poglądach prawnych, którymi miałby kierować się rzekomo SSN Paweł Czubik jest daleko idącą ich projekcją, której w żaden sposób wnioskodawca nie uprawdopodobnił.

W ocenie Sądu Najwyższego wniosek zatem nie spełnia warunków formalnych z art. 29 § 5 i § 9 pkt 2 uSN., a więc na podstawie art. 29 § 10 uSN podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia braków.

[r.g.]

